

ק"פ 18073/11/15 - ברוך אנגלנדר יהונתן אנגלנדר נגד אלי לביא

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 18073-11-15 אנגלנדר נ' לביא
ק"פ 11095-02-17 אנגלנדר נ' לביא
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: ברוך אנגלנדר יהונתן אנגלנדר באמצעות
ב"כ עו"ד אלון דוידוב

הקובלים

נגד

אלי לביא באמצעות ב"כ עו"ד רויטל קוצר

הנאשם

הכרעת דין

בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי אני מודיע בפתח הכרעת הדין כי החלטתי לזכות את הנאשם מהאישומים שיוחסו לו

רקע

1. נגד הנאשם הוגשה קובלנה פלילית על ידי מר ברוך אנגלנדר (להלן: "**הקובל 1**"), המייחסת לו ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בהתאם לסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1077 (להלן: "**החוק**"). היזק בזדון, בהתאם לסעיף 452 לחוק. ועבירת איומים, בהתאם לסעיף 192 לחוק.

2. בקובלנה הפלילית נטען באישום הראשון, כי הקובל 1, הנאשם ומר אדם שיינר (להלן: "**אדם**") היו שותפים במוסך ובעלים של המבנה בו מצוי המוסך. במחצית השנייה של שנת 2013, חלה הידרדרות ביחסי השותפים על רקע טענות לביצוע מעילה בידי הנאשם. כתוצאה מכך הדיחו הקובל 1 ואדם את הנאשם מתפקידו כמנהל הכספים במוסך והחלו הליכים משפטיים לפירוק השותפות ותביעות כספיות בין הצדדים. בנו של הנאשם, מר ניב לביא (להלן: "**ניב**"), פוטר אף הוא מתפקידו כמכונאי רכב במוסך.

3. לטענת הקובל 1, עם פרוץ הסכסוך החל הנאשם במעשי הטרדה נגד הקובל 1 ואדם וכן נגד עובדים נוספים במוסך, על בסיס יום יומי. בתאריך 29.10.13 הגיע הנאשם למוסך והסתובב בו בהתרסה תוך שהוא מאיים ומקלל לכל עבר, בעוד ניב יושב במשרד הנהלת המוסך ומשחק במחשב. הקובל 1 ביקש מניב מספר פעמים להפסיק ולשחק במחשב ולפנות את חדר ההנהלה, אך ניב לא עשה זאת ולכן כיבה הקובל 1 את המחשב. בעקבות זאת התנפל הנאשם על הקובל 1, תפסו בשתי ידיו והטיחו בחוזקה על משקוף הדלת העשוי מתכת גסה, המשיך באחיזתו והפילו על הרצפה עד שנבלם על ידי אנשים שהיו במקום. כתוצאה מכך, נחתכה זרועו הימנית של הקובל 1 ונגרם לו חתך עמוק ודם רב ניגר ממנו והוא נצרך להדבקה וחבישה. כמו כן, נוצר קרע בגיד בכתף השמאלית של הקובל 1 ונגרמו לו כאבים למשך מספר שבועות. הנאשם אף עקר את המחשב מהעמדה בה היה מצוי, קרע את חוטיו מחיבוריהם ומסר אותו לניב והורה לו להחביא את המחשב ברכבו וכך אכן נעשה על ידי ניב. במחשב זה היו מצויים סרטוני מצלמות האבטחה במוסך ובמשרד.

4. באישום השני, נטען על ידי הקובל 1, כי מספר ימים עובר לאירוע שתואר לעיל, הגיע הנאשם למוסך עם אדם שזהותו אינה ידועה והסתובב במקום בהתרסה גלויה ובחזות האומרת איום, תוך שהוא מציג מצג לפיו הוא מציע את המוסך למכירה לאותו אחר. כאשר נתבקש הנאשם על ידי הקובל 1 ובנו הקובל 2 שלא להפריע למהלך העבודה, איים הנאשם על הקובל 1 בכך שאמר לו: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק, זה איש של דומרני...אני מוכר את המוסך לדומרני והיום בלילה האנשים שלו יעלימו אותך בחולות... חכה ותראה איזה מטורף אני עוד לא ראית כלום".

5. קובלנה נוספת הוגשה נגד הנאשם על ידי מר יהונתן אנגלנדר, בנו של הקובל 1 (להלן: "**הקובל 2**"). הקובלנה מייחסת לנאשם ביצוע עבירות של תקיפה, בהתאם לסעיף 379 לחוק ואיומים, בהתאם לסעיף 192 לחוק. בקובלנה הפלילית תיאר הקובל 2 את הרקע לאירועים בדומה לתיאור בקובלנת אביו. הוא הוסיף כי כתוצאה מכך שהנאשם נהג להפריע למהלך העבודה התקין במוסך, פנו הקובל 1, אדם והקובל 2 לבית המשפט השלום בתל אביב, בבקשה לקבלת צו מניעת הטרדה מאיימת נגד הנאשם.

6. בתאריך 20.3.14, כחצי שנה לאחר שהנאשם הודח מכל תפקיד במוסך, הגיע שוב והסתובב ברחבת העבודה של המוסך. כאשר ניסה הנאשם להיכנס למשרד המוסך, חסם הקובל 2 את כניסתו ואמר לו שהוא מפריע ומהווה מטרד, אז תפס הנאשם בידו את צווארו של הקובל 2 בחניקה עזה שקטעה את זרימת האוויר לגופו ואמר לו: "אני אקבור אותך". הקובל 1 הרחיק את הנאשם,

אך הנאשם המשיך לקרוא לעברם: "אני אקבור אתכם", "אני אגמור אתכם" וכן קילל קללות ונאצות. כתוצאה ממעשה החניקה סבל הקובל 2 מכאב עז בצווארו.

7. לאחר קיום דיונים מקדימים רבים בקובלנות, בין החודשים דצמבר 2015 ועד לאוקטובר 2017, כפר הנאשם באמור בשתי הקובל 1 ונתקבלה בקשת הקובל 1 ים לאחד את הדיון בשתי הקובלנות. הליך ההוכחות החל להישמע בחודש פברואר 2018.

ראיות הצדדים

8. מטעם הקובלים, העיד **הקובל 1 עצמו**, הוא תיאר כי הוא יליד גרמניה וכיום הוא בן למעלה מ-70. מגיל צעיר החל לעבוד במכונאות רכב ובבעלותו מוסך שבו היו שלושה שותפים: הוא, הנאשם ואדם. שותפות שנמשכה מעל 30 שנה. לכל אחד מהם היה תחום אחריות כשתחום האחריות של הנאשם היה הבנקים, הכספים, ניהול המשרד והלקוחות. בשנת 2013 החל סכסוך בין הקובל 1 ואדם לבין הנאשם. בעקבות זאת החליטו הקובל 1 ואדם כי הנאשם לא יעסוק עוד בניהול המוסך ובתגובה הנאשם החל לעשות פרובוקציות. בתאריך 27.10.13 נכנס ניב למשרד במוסך ונגע במחשבים. הקובל 1 ביקש ממנו שיקום אך הוא סירב ואמר שרק אביו, הנאשם יכול לתת לו הוראות. בתגובה כיבה הקובל 1 את המחשב והלך לקרוא לאדם. כאשר נכנס לחדר להגיד לניב שיצא, הרגיש לפתע שהוא עף באוויר ונדבק לדלת והבין שהנאשם היכה אותו וכי עובד בשם דרור מפריד ביניהם. זומנה משטרה והקובל 1 פנה לקופת חולים שם חבשו אותו. בהמשך נעשה לו צילום והתברר שהיה לו קרע בגיד או בשריר והוא עבר טיפולי פיזיותרפיה וזריקות. הוא תיאר כי בינו לבין הנאשם מתנהלות מספר תביעות אזרחיות. בפני בית המשפט הוצג סרטון ממצלמות האבטחה המתעד את האירוע המתואר בקובלנה הפלילית שהוגשה על ידי הקובל 2. הקובל 1 העיד כי צפה באירוע והפריד בין הקובל 2 לבין הנאשם. בחקירתו הנגדית אישר כי הקובל 2 בנו מונה למנכ"ל המוסך במקום הנאשם. הוא עומת על ידי ב"כ הנאשם עם עדויות ותצהירים שניתנו במסגרת תביעה אזרחית המתנהלת בינו לבין הנאשם וכן עם הודעותיו במשטרה.

9. לבית המשפט הוגשה הודעת הקובל 1 במשטרה מתאריך 29.1.14 (ק/1), חקירתו באזהרה מתאריך 27.10.13 (ק/2), הודעתו במשטרה מתאריך 5.1.16 (ק/3), תצהיר שניתן על ידו בתאריך 28.1.18 (ק/4), תצהירו מתאריך 1.11.13 (ק/5), החלטה בבקשה לצו הטרדה מתאריך 10.11.13 (ק/6), פרוטוקול מתא"מ 57314-11-13 מיום 18.12.16 (ק/7), הפנייתו לטיפול פיזיותרפיה (ק/8), בדיקת אולטראסאונד (ק/9), הפנייה לדימות (ק/10), טופס 17(ק/11), חקירתו

במשטרה באזהרה מתאריך 31.3.14 (ק/12), סרטון ממצלמות האבטחה (ק/13). תמונות הקובל 1 שצולמו על ידי הקובל 2 (נ/1-נ/6), דו"ח פעולה של השוטרת רס"ר אנה דרוקר(ק/14).

10. עד נוסף במסגרת פרשת התביעה היה **הקובל 2**. הוא תיאר כי באחת הפעמים בהן הגיע הנאשם למוסך, הוא חסם אותו בגופו על מנת שלא ייכנס למשרד, מאחר ולטענתו כל מטרתו של הנאשם הייתה לשבש את מהלך העבודה התקין במוסך, למרות זאת הנאשם נצמד אליו ושם את ידו על גרונו ואז הגיע אביו ודחף את הנאשם ממנו. לטענתו, ניתן לראות את ההתרחשות בסרטון שהוצג בפני בית המשפט (ק/13). הקובל 2 העיד כי הוא שצילם את התמונות (נ/1-נ/6) שהוגשו לבית המשפט וכי הן מתעדות את החבלות על אביו מספר ימים לאחר האירוע המתואר באישום הראשון בקובלנה של אביו. הוא העיד כי הנאשם הגיע פעמים רבות למוסך והדבר נעשה אף עם אנשים שהתלוו אליו וזאת על מנת לאיים על שותפיו לשעבר. הוא אף העיד כי הנאשם איים באיומים שונים עליו ועל אביו. לגבי האירוע המתואר באישום הראשון בקובלנת אביו, תיאר כי ניב ישב במשרד והקובל 1 אמר לו לצאת. הנאשם אמר לניב לא לצאת. אביו עקר את חוטי החשמל של המחשב ואז הנאשם תפס אותו בשתי ידיו והעיף אותו מהחדר. עובד בשם דרורי הגיע והפריד ביניהם. הנאשם לקח את המחשב והעבירו לניב ואמר לו לקחת את המחשב וללכת. בחקירתו הנגדית עומת עם עדותו של הקובל 1 ועם תצהירים, עדויות ומסמכים שהוגשו במסגרת התביעות האזרחיות.

11. במהלך עדותו של הקובל 2 הוגשו תמונות שצולמו על ידו (נ/8-נ/16), תצהיר מטעמו מתאריך 1.11.13 (נ/17), תצהיר שהוכן בעת רענון שנעשה לו לפני עדותו (נ/18), דו"ח פעולה של שוטר מתאריך 20.3.14 (נ/19), מכתב פטורין לנאשם (נ/20), החלטת פרקליטות המדינה בערר שהוגש על ידי העד (נ/21), שרטוט ששורטט על ידי העד במהלך חקירתו החוזרת (ק/15), הודעת המשטרה על החלטה שלא להעמיד לדין (ק/16).

12. עדה נוספת הייתה **הגב' סמדר אביב**, אשר תיארה כי היא פקידה במוסך במשך 8 שנים. היא העידה בנוגע לאירוע המתואר בקובלנתו של הקובל 2 ותיארה כי הייתה בשירותים ושמעה צעקות, יצאה וראתה את הקובל 2 עומד בדלת המשרד, כאשר הנאשם קרוב אליו ואז הגיע הקובל 1 והפריד ביניהם. היא אישרה כי אמרה במשטרה שלא ראתה אף פעם את הנאשם באירוע אלימות, למרות שהוא בן אדם עצבני שמדבר בקולניות ובאגרסיביות. במהלך עדותה הוגשה הודעתה במשטרה (נ/22) והיא עומתה עמה במהלך חקירתה הנגדית. כמו כן עומתה עם עדותה במסגרת התיק האזרחי.

13. עוד הוגשו לבית המשפט, תצהירו של אדם (נ/23) ודו"ח צפייה (נ/24).

14. עוד העיד **אדם**, אשר תיאר באשר לאישום הראשון בקובלנת הקובל 1, כי שמע צעקות ורץ לחלק הצפוני של המוסך ושם ראה את הקובל 1 שוכב על הרצפה והנאשם משתולל ואחד העובדים במוסך בשם דרורי מנסה להחזיק אותו. על הרצפה היו מפוזרים תיקים וניירות והתקעים שהיו מחוברים לקיר הגבס נקרעו. עוד הוא העיד כי היה אירוע בו הנאשם הגיע למוסך עם מישהו שלדבריו היה מארגון של דומרני ואיים כי יקבור את הקובל 1 בחולות ראשון ואיומים נוספים. בחקירתו הנגדית עומת עם תצהירו.

15. לבית המשפט הוגשו על ידי ההגנה מסמכים נוספים: פרוטוקולים של דיונים מבית המשפט המחוזי מרכז לוד בת"א 43547-11-13 (נ/25-נ/27), מכתב ממשטרת כפר סבא להקובל 2 (נ/28), מכתב מקצין אח"מ שרון לב"כ הקובל 1 (נ/29) ומכתב מעוזר קצין אח"מ שרון להקובל 2 (נ/30).

16. במסגרת פרשת ההגנה, העיד **הנאשם** עצמו. (הוגשה הודעתו במשטרה שסומנה ק/17). הוא תיאר כי ניהל את המוסך משנת 1985 ועד לשנת 2013, כאשר שותפיו לבעלות על העסק היו הקובל 1 ואדם. לדבריו, עד לסוף שנת 2012 התנהל העסק בצורה תקינה. סכסוך בין השותפים החל על רקע דרישת אשתו של אדם להחלפת רכבה ולנוכח סירובו לכך בשל בעיית תזרימים במוסך באותה עת. מאותה עת החל אדם לסרב לחתום על דוחות כספיים ושיקים. גם אשתו הגיעה מספר פעמים למוסך "לעשות בלגנים". לטענתו, בשלב זה החליטו הקובל 1 ואדם לעשות יד אחת נגדו ולטעון כי הוא גנב כספים מהשותפות. הוא הציע להם ללכת לפשרה, אך הם לא הסכימו ופיטרו אותו מניהול העבודה במוסך. פיטוריו אירעו בחודש ספטמבר 2013 ובעקבות זאת פוטרו אף מנהל החשבונות ועורך הדין של השותפות וכן אשתו של הנאשם. בנו המשיך לעבוד במוסך ואילו בנו של אדם מונה למנהל המוסך. הנאשם המשיך להגיע למוסך מדי יום ואז החלו הצקות כלפיו לרבות הזמנת משטרה והגשת תלונות נגדו. הוגשה נגדו תביעה על סך של כ-3 מיליון שקלים ובסופו של דבר חויב בסכום של כ-20,000 ₪. באשר לאירוע המתואר באישום הראשון, העיד כי באותו יום הגיע למוסך ודיבר עם עובדים ולאחר שעתיים כשרצה ללכת עלה על הקטנוע שלו וגילה שגלגליו פונצ'רו. במוסך בו טופל הקטנוע נאמר לו שעל פי הדרך בה נוקבו הצמיגים, מדובר בחבלה. הוא שב למוסך ורצה לבדוק במצלמות האבטחה אם ניתן לראות מי פגע בקטנוע ולצורך כך ניגש למשרד שהיה ברשותו במוסך ובסרטון ממצלמות האבטחה ראה כי אדם הוא שניקב את

הצמיגים. בתביעה שהגיש בעקבות כך לבית המשפט, זכה. (ק/7). יומיים לאחר מכן הגיע למוסך ורצה להוציא את הסרטים ממצלמות האבטחה ולצורך כך ביקש עזרה מבנו ואז הגיע הקובל 1 ודרש מהבן לצאת מהמשרד. הנאשם ענה לו שהדבר נעשה על פי בקשתו והוא מבקש שהבן יישאר לכמה דקות. הקובל 1 יצא וחזר לאחר מספר דקות בסערה ותלש את חוטי החשמל, שפך כוסות קפה ותקף את הבן. הנאשם נחלץ לעזרת בנו ודחף את הקובל 1 לאחור. אחד העובדים תפס את הקובל 1 והוציא אותו אל מחוץ למשרד. הקובל 2 הזעיק משטרה וכשהגיעו שוטרים, ביקש מהם הנאשם לאפשר לו לקחת את המחשב וכך נעשה. הנאשם שרטט את זירת האירוע ומיקום המשתתפים (השרטוט הוגש וסומן נ/31). על אירוע זה הוגשה תלונה במשטרה על ידי הנאשם. התיק נסגר מחוסר עניין לציבור. באשר לטענה כי איים והטריד עובדים, טען כי לא היו דברים מעולם.

17. בכל הנוגע לאישום השני, אמר כי הטענה כי הגיע למקום אדם נוסף ואיים על הקובל 1 אינה נכונה וכי עובדות שכאלו "לא היו ולא נבראו". היה אירוע בו הגיע עם שכן של המוסך מלמעלה, על מנת להראות לו את המוסך בשל מו"מ שהיה לנאשם עמו במטרה למכור לו את חלקו במוסך. לטענת הנאשם לא הגיע מעולם עם אנשים נוספים למוסך מלבד עם שכן זה.

18. באשר לקובלנה שהוגשה על ידי הקובל 2, תיאר הנאשם כי בתאריך 20.3.14, הגיע למוסך וניגש לשוחח עם עובד בשם מחמוד ולאחר מכן ניגש למשרד בכוונה לדבר עם עובדת בשם סמדר. כאשר הגיע לדלת שהייתה פתוחה, קפץ הקובל 2 וחסם את דרכו והחל לצעוק ולקלל. הנאשם ביקש ממנו לזוז ושיאפשר לו להיכנס למשרד, אולם הקובל 2 התקדם לעבר הנאשם וניסה לדחוף אותו ונוצר מגע ביניהם, בעקבותיו הגיע הקובל 1 ודחף את הנאשם באמצעות כתפו. לדבריו של הנאשם ניתן לראות אירוע זה בסרטון שהוצג לבית המשפט (הסרטון הוקרן שוב במהלך חקירתו הנגדית). בעקבות אירוע זה הוגשה תלונה למשטרה על ידי הקובל 2 והנאשם נחקר במשטרה. בחקירתו הנגדית עומת הנאשם עם גרסאות הקובלים לאירועים ועמד על גרסתו. עוד עומת עם הליכים משפטיים שונים שהתנהלו בין הצדדים במהלך השנים, בין היתר לנוכח טענות הקובלים לאי סדרים בניהול הכספים על ידי הנאשם במוסך. (פסק דין בת"א 42547-11-13 הוגש וסומן ק/18, פסק הדין בת"א 56447-06-14 הוגש וסומן ק/19).

טיעוני הצדדים

19. בא כוח הקובלים, עו"ד אלון דוידוב, עתר בסיכומיו לכך שבית משפט ייבחן את כתבי הקובלנה

בניתוק מהחלטות שניתנו על ידי המשטרה והפרקליטות. באשר לקובלנה שהוגשה על ידי מר ברוך אנגלנדר, טען כי הנאשם למעשה אישר את מרבית העובדות שהיוו רקע לביצוע העבירות ואת העובדה כי הנאשם ובנו נכנסו למוסך בכוונה למצוא במצלמות האבטחה של המוסך הוכחה לכך שהאופנוע של הנאשם "פונצ'ר" על ידי מר אדם, לצורך כך ביקש מבנו לחפש במחשב את סרטוני האבטחה וכשבנו מצא את הסרטונים קרא לאביו וזה עקר את המחשבים ונטלם. הנאשם טען שמדובר במקום השייך לו, למרות שפוטר מכל תפקידיו. הקובל 1 ניסה למנוע מהם לקחת את המחשבים ואז הותקף על ידי הנאשם. הפנה לתצלומי החבלות על הקובל 1, הן מאותו יום והן ממספר ימים לאחר מכן. עדות הנאשם עומדת לטענתו בניגוד לכל שאר העדויות וניתן ללמוד זאת גם מפסקי הדין שניתנו בבית המשפט המחוזי. עדות הקובל 1 הייתה קוהורנטית, פציעתו מדברת בעד עצמה ועדויות אדם והקובל 2 מסייעות לעדותו, למרות שהם לא נכחו באירוע עצמו אך חזו בתוצאותיו. באשר לאישום השני, ניתן ללמוד שהנאשם המשיך להגיע למוסך מידי יום, וניתן למצוא חיזוק לעדות הקובל 1 בתצהירים שהוגשו במסגרת צו ההטרדה, גם עדותה של העובדת סמדר מסייעת לכך. תימוכין לכך ניתן למצוא בעדות אדם. באשר לאירוע עם הקובל 2, ישנו סרטון המתעד את האירוע ועדותו של הקובל 1 עולה בקנה אחד עם הנצפה בסרטון. הקובל 1 מדייק בדבריו ולא מעצים את עדותו. עדותו של הקובל 2 משתלבת עם עדות הקובל 1. לנוכח כלל הראיות עתר להרשעת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

20. ב"כ הנאשם, עו"ד רויטל קוצר, טענה כי התצהירים שהוגשו לבית המשפט, הם העתק משוכפל, האחד של השני. בכל הנוגע לאישום הראשון בעניינו של הקובל 1, הפנתה לחקירתו של הקובל 1 במשטרה מאותו יום, בה, בניגוד לדברי ב"כ הקובל 1, לא ביקש להתלונן נגד הנאשם על כך שתקף אותו אלא על בנו של הנאשם, על כך שגנב את המחשב. החוקרת גם לא מציינת שהקובל 1 פצוע. בנו של הקובל 1 כלל לא הגיע למשטרה באותו יום. אין כל תיעוד רפואי לביקור של הקובל 1 במרפאה באותו יום והמסמכים הרפואיים שהוגשו הם ממועד מאוחר הרבה יותר, כחמישה שבועות לאחר האירוע. עובד בשם דרור אשר לדברי הקובלים, היה עד לאירוע לא התייצב להעיד. לעומת זאת התייצבה מטעם הקובלים העובדת סמדר שהעידה שלא כל האמור בתצהירה נכון וכי היא לא ראתה את הנאשם מאיים אף פעם במקום העבודה. באשר לאישום בדבר איומים מצדו של הנאשם, הפנתה ב"כ הנאשם לפרוטוקולים שהוגשו לבית המשפט ובהם עדויות עובדים שטענו בבית המשפט בהליך אחר כי לא ראו את הנאשם מטריד, מאיים או שופך שמן במוסך. האישום כלל לא מפרט מהם האיומים ומה טיבם. היא מפנה לחקירת הקובל 1 במשטרה שמודה

שהכוס נשפכה והוא זה שניתק את המחשבים, לאחר שהנאשם ובנו רצו לצפות ולהעתיק את הסרטונים המתעדים את אדם מפנצ'ר את הקטנוע של הנאשם. אף אחד מהעדים לא טרח לגשת למשטרה ולהעיד על האירוע. היא הפנתה לסיכומי ב"כ הקובל 1 שטען כי הנאשם דחף את הקובל 1 וזה נפל על הרצפה ונחבל, אולם לפי כתב הקובלנה, הקובל 1, נפגע ממשקוף הדלת. התצהירים שהוגשו כלל אינם דומים לתיאור האירוע המתואר בכתב האישום. באשר לאירוע עם יונתן יש סרטון המתעד את האירוע וניתן רק על סמך צפייה בו לזכות את הנאשם. הנצפה בסרטון עולה בקנה אחד עם עדות הנאשם וסמדר. מהסרטון ניתן ללמוד כי דווקא הקובל 1 ברוך הוא שנקט באלימות. ישנה סתירה בין עדות הקובל 1 ויונתן. לנוכח כל זאת עותרת ב"כ הנאשם לזיכויו המוחלט בשתי הקובלנות.

דין והכרעה

21. אין מחלוקת בין הצדדים בכל הנוגע לרקע לאירועים המתוארים בקובלנות. הקובל 1, הנאשם ואדם, היו שותפים במוסך ובעלים של המבנה בו מצוי המוסך ברעננה. במחצית השנייה של שנת 2013, חלה הידרדרות חמורה ביחסי השותפים ונוצר קרע על רקע טענות של הקובל 1 ואדם כלפי הנאשם. כתוצאה מכך הודח הנאשם על ידי הקובל 1 ואדם מתפקידו כמנהל הכספים במוסך והחלה מערכת של הליכים משפטיים לפירוק השותפות ותביעות כספיות שונות בין הצדדים.

22. המחלוקת בין הצדדים היא באשר לאירועים המתוארים בקובלנות הפליליות, ואדון בכל אירוע בנפרד.

23. אציין כי הצדדים הרבו להזכיר ולהגיש מסמכים הנוגעים לשלל התדיינויות ביניהם בבתי המשפט השונים. לא מצאתי להידרש לכך, אלא ככל שהדברים נגעו ישירות לשאלות העומדות במחלוקת בהליך שבפניי.

ק"פ 18073-11-15 אישום ראשון

24. הראיה העיקרית העומדת בבסיס טיעוני הקובל 1 באירוע זה, היא עדותו של הקובל 1 עצמו בבית המשפט. בעדותו תיאר כי ניב נכנס לחדר המחשב ונגע במחשבים ולאחר שהוא ביקש ממנו לקום וזה סירב, ניגש הקובל 1 וכיבה את המחשב והלך לקרוא לאדם וחזר ונכנס לומר לניב שיצא ואז: **"הרגשתי שאני עף באוויר, נדבק לדלת, הוא היכה אותי. לא הבנתי בהתחלה מה קורה לי, כשחזרתי לעצמי ראיתי שבינו וביני עומד עובד שלי ומפריד. הייתי עם כאבי תופת. קוראים**

לעובד שהפריד בינו דרור (עמ' 23, ש' 22-24 לפרוטוקול) . עוד הוא תיאר כי כשהגיעה משטרה למקום, אמרה לו השוטרת לגשת לטפל בעצמו קודם ואז להגיש תלונה במשטרה. לכן, ניגש לקופת חולים, שם חבשו אותו ולאחר מכן הגיע למשטרה והסתבר לו שניב הגיש נגדו תלונה ועל כך נחקר. בהמשך קיבל טיפולים רפואיים נוספים והסתבר שיש לו קרע בגיד או בשריר. הוגשו לבית המשפט אף תמונות שצולמו על ידי הקובל 2.

25. ממול עדותו, עומדת עדות הנאשם, אשר תיאר כי בעקבות העובדה שהקטנוע שלו "פונצ'ר" במוסך יומיים קודם לכן, ולאחר שצפה בסרטוני מצלמות האבטחה, שם נראה אדם "מפנצ'ר" לו את הקטנוע. רצה להעתיק את הסרטונים מהמחשב ולשם כך ביקש מבנו לסייע לו, כאשר כל זאת נעשה במשרדו המצוי עדיין במוסך. על פי תיאורו, הגיע הקובל 1 וביקש מניב לעזוב את המקום, אך הנאשם הורה לו שלא לעזוב ואז הקובל 1 עזב את המקום, אך: **"אחרי כמה דקות נכנס בסערה, תלש את חוטי החשמל, שפך את כוסות הקפה שהיו בשולחן באיזה התקפת אמוק ותקף את הבן שלי ואז אני נעמדתי ודחפתי אותו אחורה. היו צעקות, היה בלגן, העובדים רצו, עובד אחד אחרי שאני דחפתי את ברוך, תפס את ברוך ממש ופשוט הוציא אותו החוצה"** (עמ' 123, ש' 25-28 לפרוטוקול).

26. הקובל 1 עצמו נחקר ביום האירוע במשטרה בחשד שתקף את ניב. בחקירתו זו (ק/2), הוטח בפניו חשד כי תלש את שקעי החשמל של המחשב והעיף על ניב כוס קפה. הוא מאשר כי הוציא שקעים פעמיים ואז התחילו קללות והוזמנה משטרה ואומר שאולי התהפכה כוס קפה. הוא אינו מזכיר כל טענה על כך שהותקף באותו אירוע. עניין זה מעלה תמיהה רבה. כיצד אדם שנחקר על אירוע בו לטענתו הותקף, אינו מזכיר זאת כלל בפני חוקרת המטיחה בפניו שהוא זה שתקף. גם טענתו של הקובל 1 כי לא ניתנה לו הזדמנות להתלונן על תקיפתו תמוהה, לנוכח דברים שנרשמו מפיו בסוף החקירה ולפיהן: **"אני הגעתי למשטרה כי רציתי להתלונן שניב גנב את המחשב"**. אין זכר בדבריו לכל תקיפה בה הותקף אלא לגניבת מחשב. קשה לקבל את הטענה שאדם מבוגר שזה עתה הותקף, ביקר כבר בקופת חולים לקבל טיפול רפואי והגיע לאחר מכן למשטרה, שם הוא נחקר בחשד שבאותו אירוע הוא זה שתקף, אינו אומר על כך דבר. וכן לא מספר לחוקרת על כך שטופל רפואית בעקבות האירוע ולא מציג בפניה את חבלותיו. תמיהה נוספת עולה מכך שאין כל תיעוד לטיפול הרפואי אותו עבר הקובל 1, לדבריו, באותו יום.

27. איני מתעלם מהתמונות שהוגשו ומהמסמכים הרפואיים, אך מדובר במסמכים ותמונות שאינם מיום

האירוע עצמו. הקובל 2 טוען כי 2 מהתמונות צולמו ביום האירוע עצמו, מלבד העובדה שאין כל סימוכין לכך, הרי שמדובר בחבלות במקום שונה מהחבלות הנטענות בתמונות ובמסמכים הרפואיים שהוגשו ואשר צולמו והופקו מספר ימים לאחר מכן. מעבר לכך, אין מחלוקת בין הצדדים שהיה אירוע ובו חיכוך פיזי בין הצדדים ולכן בעצם קיומן של החבלות אין על מנת לבסס את טענת הקובל 1 בדבר אופן קרות האירוע.

28. לחיזוק עדותו של הקובל 1, הובאה עדותו של בנו הקובל 2, אשר תיאר כי ניב ישב במשרד והקובל 1 ביקש ממנו לצאת ואז הנאשם אמר לו שלא יצא ובעקבות זאת : **"הנקודה הזאת הדליקה ניצוץ ואז הגיע הבום, זה בדיוק השניות של האירוע, אבא שלי עקר את חוטי החשמל של המחשב, כי ניב שיחק במחשב, הנאשם תפס את אבא שלי בשתי הידיים שלו והעיק אותו מהחדר ברמה של לא יודע אפילו איך לתאר את זה, כמו פיסת נייר. כתוצאה מזה אבא שלי נפצע"** (עמ' 59 ש' 29-32 לפרוטוקול). בחקירתו הנגדית נשאל על נוכחותו באירוע וענה כי לא נכח בחדר בו אירע האירוע אולם שמע את השיח מבחוץ. הוא אישר כי: **"לא הייתי בחדרון, נכנסתי אחרי המקרה והרמתי אותו מהרצפה"** (עמ' 63, ש' 8 לפרוטוקול). עוד יש לציין בעניין זה כי הקובל 1 בעדותו תיאר את הנוכחים באירוע ולא הזכיר כי הקובל 2 נכח. גם הנאשם לא הזכיר בעדותו כי הקובל 2 נכח בחדר בעת קרות האירוע. לנוכח זאת הגעתי למסקנה כי הקובל 2 לא נכח במקום בעת קרות האירוע עצמו ולא ראה בעיניו את שהתרחש ולכן לא ניתן להסתמך על עדותו.

29. עד נוסף שאמור היה לחזק את עדותו של הקובל 1 הוא אדם. אולם כפי שעולה מעדותו, הוא כלל לא נכח באירוע עצמו. הוא מתאר כי: **"אני הייתי בקצה הדרומי של המוסך, שמעתי את הצעקות ושמעתי את המהומה. היו כל מיני צעקות, אבל שמעתי את הרעש ורצתי לשם, לחלק הצפוני של המוסך, ראיתי את ברוך שוכב על הרצפה ומחזיק עם יד שמאל את יד ימין, הנאשם משתולל ודרורי מנסה להחזיק אותו, לתפוס אותו... אני זוכר שהיו תיקים וניירות מפוזרים על הרצפה, קרעו את התקעים שהיו מחוברים לקיר גבס"** (עמ' 104 ש' 14-18 לפרוטוקול).

30. בעניין זה עוד יש לציין כי בתאריך 29.1.14 הוגשה על ידי הקובל 1 הודעה במשטרה (ק/1), שם הוא מתאר את האירוע בצורה שונה מזו שתוארה על ידו בבית המשפט וכן באופן שונה מעדותו של אדם. על פי דבריו שם: **" הנאשם הגיע למוסך בשעות הבוקר עם בנו ניב, הם נכנסו למשרד**

והתחילו להסתכל במחשב. ביקשתי מניב שיצא לאולם העבודה לעבוד. הוא אמר לי שגם אבא שלו בעל הבית והוא שומע לו. הבאתי את אדם, שהוא גם שותף, כדי שיגיד לו שהרוב קובע וגם אדם אמר לו לצאת לאולם לעבוד. אז הנאשם קם, לקח את המחשב איתו... עמדתי דלת כדי שלא יצא. הוא העביר את המחשב לניב ואז תפס לי את יד שמאל וסובב אותה ודחף אותי לכיוון הדלת". מלבד העובדה שתיאור זה שונה משמעותית מהתיאור בעדות בבית המשפט, הרי שעל פי תיאור זה אדם נכח באירוע וזאת בניגוד לעדות אדם עצמו.

31. לכל אלו יש להוסיף את עדות הגב' סמדר אביב שהעידה כי אדם והקובל 2 לא נכחו בסיטואציה הזו (עמ' 97, ש' 8-11 לפרוטוקול).

32. לחיזוק עדות הקובל 1 הוגשו אף שלושה תצהירים (ק/5, נ/17, נ/23), שניתנו על ידי הקובל 1 עצמו, אדם והקובל 2. בשלושת התצהירים מתואר האירוע בצורה הבאה: " **ביום זה הנאשם הופיע במוסך ובעת שנתבקש לפנות את המקום התפרץ ודחף את מר ברוך אנגלנדר באלימות ובתוקפנות כאילו מצא פורץ בסלון ביתו**". מלבד העובדה שמדובר בשלושה תצהירים, אשר אמורים לשקף את דברי כל עד בפני עצמו ולא ברור כיצד דברי שלושתם זהים, הרי שתיאור האירוע שונה מזה שתואר על ידי כלל העדים בבית המשפט, שהרי לא הנאשם הוא שנתבקש לצאת אלא בנו. הדבר עומד בניגוד לעובדה שאדם והקובל 2 כלל לא ראו את התרחשות האירוע עצמו, בניגוד למה שניתן להבין מהתצהירים.

33. עוד לציין כי עד שלדברי הקובלים נכח במקום ואף הפריד בין הניצים, לא הובא לעדות על ידי הקובלים.

34. מכלל האמור לעיל, עולה כי האירוע מתואר באופן שונה בגרסאותיו השונות של הקובל 1, גרסאות אלו אף לא עולות בקנה אחד עם הגרסאות הנוספות שנמסרו לבית המשפט על ידי העדים השונים. מנגד, הנאשם מתאר את האירוע באופן שתואם את הנסיבות. הוא אף אינו מקטין מחלקו ומודה כי דחף את הקובל 1 בתגובה להתנהלותו כלפי בנו.

35. בכל הנוגע לעבירת היזק בזדון, אשר יוחסה לנאשם באישום זה ונוגעת לעקירת המחשב מהעמדה וניתוק החוטים מחיבוריהם, הרי שכאמור, הקובל 1 העיד כי הוא זה שניתק את המחשב מהשקעים.

36. **לנוכח כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי גרסת הנאשם לתיאור האירוע עדיפה על פני גרסת הקובל 1 ואשר על כן אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו באישום זה.**

ק"פ 18073-11-15 אישום שני

37. בעניין האירוע המתואר באישום זה, העיד הקובל 1 כי: "היה רק איום אחד ישירות אלי כשהוא הגיע עם בן אדם. אמרתי לבן אדם מי אתה. אתה מנסה לעשות משהו פה, לא יודע איך זה התחיל, ואמרתי לו תיזהר מאלי (הנאשם), לא זוכר כרגע. הנאשם אומר אתה לא יודע מי זה, הוא יקבור אותך בחולות, זה דומרני. מישהו מבאר שבע" (עמ' 44, ש' 30-32 לפרוטוקול). כאשר נשאל, האם אירוע זה קדם לאירוע המתואר באישום הראשון או שהתרחש לאחריו, לא ידע לענות (עמ' 44, ש' 26-27 לפרוטוקול). וכשנשאל אם היו עדים לאירוע, ענה שלא זוכר (עמ' 65 ש' 14-15 לפרוטוקול).

38. הקובל 1 תיאר אירוע זה גם בעדות אותה מסר במשטרה בתאריך 29.1.14 (ק/1), שם טען כי אירוע זה התרחש כשבוע, שבועיים לפני 10.10.13. "הגיע הנאשם יחד עם בחור גבוה ושרירי למוסך, הסביר לו על המוסך ואמר לי: "זה הבחור שלוקח את החלק שלי. ב10.10 השופט ייתן לו את המסמכים". אמרתי לבחור שחבל שהוא לא שואל אותי שאלות לפני זה ואז הנאשם ענה לי בזלזול: "הוא לא צריך לשאול אותך שאלות, אתה תדע מי הוא". הבן שלי אמר לי מה הוא אמר במשרד שזה- שאני אשמור את הפה, או לא אדבר, כי הוא יוריד אותי. לא התייחסתי לזה כי אני לא בעניינים האלה". (ש' 15-20).

39. הקובל 1 תיאר אירוע זה גם בתצהיר שהוגש מטעמו (ק/5). שם בסעיפים 49-50, מתואר האירוע באופן הבא: "כבר ביום הורדת שורות אלו אל הדפוס, הגיע המשיב (הנאשם) לשטח המוסך בליווי אדם נוסף בעל חזות מאיימת, ותוך שהוא מסנן כלפי כי: "...שלא ידבר אליו כי הוא לא יודע מי זה עברין הכי גדול בבאר שבע אם הוא רוצה הוא יוריד אותו ברגע" - אלו היו דבריו של הנאשם כלפי. ברור כי הנאשם הביא אדם זה למוסך ביום 29.10.13, במטרה ברורה לאיים בעקיפין עלינו, להפחיד אותנו ולהראות לנו כי הוא אינו בוחל מלנקוט ברך של איומים ופגיעה בשלמות חיינו ובחירותנו, וכי פיטורין היו טעות חיינו".

40. הקובל 2 במהלך כל עדותו בבית המשפט, טען פעמים רבות כי הנאשם איים על הקובלים ועל עובדים במוסך באופן יומיומי, אולם אין בעדותו כל התייחסות ספציפית לאירוע המתואר באישום זה. ההתייחסות היחידה שנראה כי הנה רלוונטית מצויה בעמ' 59 לפרוטוקול בש' 12-20: "מהרגע שבו נתפס מועל בכספי החברה, הבן אדם לא הפסיק לעשות כל מה שיכל כדי לשבש את השלווה שלי, להפריע למהלך העבודה התקין של המוסך, הן באיומים, הן בלהביא אנשים

שמעולם לא היו במוסך, אני יכול להגיד גנגסטרים, לא אנשים שפוגשים ברחוב, אני אקבור אתכם, אני אעלים את אבא שלך, אני אגמור אותך, אמא שלך תעבוד בזנות כדי לפרנס אותי, אתם תשלמו בדם, אני אגמור אתכם, מילים ומשפטים, אני לא רוצה להיכנס ליותר ממה שאמרת...".

41. התייחסות לאירוע מצויה בתצהיר שהוגש מטעם הקובל 2 (נ/17) בסעיפים 20-21. המדובר בתיאור זהה לחלוטין לזה המצוי בתצהיר הקובל 1 שצוטט לעיל.

42. כפי שניתן ללמוד מעדותה של הגב' סמדר אביב, דברים דומים נרשמו מפיה בתצהיר, אך היא אינה עומדת מאחורי דברים אלו והתצהיר אף לא הוגש לבית המשפט. (עמ' 99, ש' 26-32).

43. אדם התייחס לאירוע זה בעדותו בבית משפט ותיאר כי: "היה אירוע שהנאשם הגיע למוסך עם מישהו שלדבריו היה מארגון של דומרני והוא איים במפורש שהוא יקבור אותו בחולות ראשון, הכוונה לברוך. וכל מיני איומים אחרים, אבל זה היה הרבה פעמים בכל מיני ורסיות. אני לא הייתי נוכח בכל הפעמים. בפעם הזאת שאמרת- כן. בפעם אחרת, גם כן". (עמ' 105, ש' 5-7 לפרוטוקול).

44. הנאשם התייחס לטענות אלו בעדותו וטען כי: "זה לא היה ולא נברא. היה בשלב מסוים שהבנתי שאנחנו הולכים להיפרדות, אז הורדתי את השכן שלנו מלמעלה... והוא עשה סיבוב במוסך. גם היה לי איתו משא ומתן שהוא הסכים לקנות את החלק שלי ואחר כך זה התבטל כי הם לא אישרו לי... זה מה שהיה מבחינת אנשים זרים שאולי הבאתי למוסך מעבר לזה. רק השכן הזה, בחיים לא באתי עם מישהו אחר" (עמ' 126, ש' 11-16 לפרוטוקול).

45. מן האמור לעיל עולה כי לא ניתן ללמוד מהראיות שהובאו על ידי הקובלים מהו תאריך האירוע המתואר, האם טרם האירוע המתואר באישום הראשון או אחריו, או אולי כאחת הגרסאות, באותו יום בדיוק. לא ניתן אף להבין מהו תוכן האיום, ישנן סתירות בין הגרסאות השונות ואף אלו שהובאו על ידי אותו עד. ישנה אף סתירה בדברי הקובל 1 בשאלה, האם האיומים נאמרו בפניו או רק בפני בנו, הקובל 2, בהיותם במשרד. עוד סתירה קיימת בשאלה, האם מדובר באירוע בודד או במספר אירועים.

46. בכל הנוגע לטענה כי הנאשם נהג לאיים באופן יומיומי על עובדים במוסך, הרי שהוגשו

פרוטוקולים מתביעה אזרחית שהתנהלה בין הצדדים בבית המשפט המחוזי מרכז- לוד במסגרת ת"א 43547-11-13. בפרוטוקולים אלו מצויים עדויות של מספר עובדים במוסך. העד אברהם עודד העיד כי לא שמע אי פעם את הנאשם מאיים על עובדים במוסך עמ' 215, ש' 11-12 (לפרוטוקול). העד הייתם חג' יחיא העיד כי בכל השנים התנהג הנאשם לעובדים בסדר גמור וכי הוא לא נתקל בהתנהגות פוגעת או אלימה מצדו כלפי מי מהעובדים (עמ' 83, ש' 11-14).

47. אשר על כן, הגעתי למסקנה כי הקובלים לא עמדו בנטל המוטל עליהם להוכחת אשמתו של הנאשם במיוחס לו, ואני מורה על זיכוי מהעבירה המיוחסת לו באישום השני.

ק"פ 11095-02-17

48. קובלנה זו עוסקת באירוע מתאריך 20.3.14, אשר סרטון המתעד לפחות חלק מהאירוע, הוגש לבית המשפט (ק/13).

49. לאחר שסרטון זה הוקרן בבית המשפט, תיאר הקובל 1 כי ניתן לראות בסרטון את הנאשם מסתובב באולם העבודה של המוסך ומשוחח עם לקוח. ואז טוען הקובל 1 כי מכיון שראה את בנו, הקובל 2 לחוץ לקיר, נכנס בין הנאשם לקובל 2 והזיז את הנאשם באמצעות כתפו, זאת מאחר ששמע אנחות מבנו שהיה במצוקה עמ' 29, ש' 4-7 (לפרוטוקול). בחקירתו הנגדית אישר כי דחף את הנאשם באמצעות כתפו, מכיון שהנאשם תקף את בנו בכך שלחץ אוותו לקיר או לדלת או חנק אותו. (עמ' 68, ש' 25-31 לפרוטוקול).

50. בעניין אירוע זה נחקר הקובל 1 במשטרה בחדש לתקיפת הנאשם (ק/12). בחקירתו טען כי ראה את הנאשם והקובל 2 עומדים בפתח המשרד "חזה אל חזה" והנאשם דוחף את הקובל 2 ולכן דחף אותו עם הכתף. כשנשאל אם ראה את הנאשם חונק את הקובל 2, ענה שלא יודע. עוד הוסיף ששמע את הקובל 2 צועק לעבר הנאשם : "תעזוב אותי".

51. הקובל 2 תיאר את האירוע בעדותו בבית המשפט: " בגופי חסמתי את הכניסה שלו למשרד. הוא ניגש אלי לכיוון המשרד, הוא בא להיכנס וראה שאני לא זז וברמה של להיצמד אלי ולשים את היד שלו על הגרון שלי ותוך שניות אבא שלי הגיע מהצד ונתן לו דחיפה וככה הוא בעצם שחרר אותו מעלי". (עמ' 57, ש' 1-4). בחקירתו הנגדית אף הדגים הקובל 2 את האירוע וחזר וטען כי הנאשם תפס אותו בגרונו והצמיד אותו לדלת.(עמ' 80 לפרוטוקול).

52. הגב' סמדר אביב, פקידה במוסך, אשר התייצבה כעדת תביעה, תיארה כי הייתה עדה לאירוע והעידה בבית המשפט כי: "ראיתי את יהונתן עומד בדלת המשרד, הנאשם קרוב אליו, אז הגיע הקובל 1 והפריד שם". (עמ' 90, ש' 31-30 לפרוטוקול). בחקירתה הנגדית חזרה על כך שראתה את השניים צמודים זה לזה והקובל 2 חוסם את הכניסה למשרד, כמו כן ציינה כי הקובל 2 צעק, יכול להיות שהפטיר קללה. היא נשאלה באופן מפורש, האם ראתה את הנאשם נוקט אקט אלים באירוע וענתה שלא ואף ציינה שמעולם לא ראתה את הנאשם מרים יד. (עמ' 96, ש' 14-9).

53. הנאשם תיאר את האירוע בעדותו בבית המשפט: "איך שהגעתי לדלת שהייתה פתוחה, קפץ יהונתן ונעמד על הדלת וחסם את הכניסה שלי, הוא התחיל עם קללות וצעקות ועם גידופים, גם סמדר העידה על זה. לא יודע בן אדם מטורף. אני ביקשתי שיזוז הצידה שייתן לי להיכנס, הוא התקדם קדימה וניסה לדחוף אותי, אבא שלו ראה שנוצר מגע בינינו לא היה שום חניקה ולא היה שום מכה. המגע שהוא הלך קדימה וניסה לדחוף אותי אחורה כדי לסגור את הדלת. הדלת היא נפתחה החוצה ואי אפשר לסגור את הדלת כי הייתי בפתח אז הוא ניסה לדחוף אותי וזה המגע שנוצר. האבא ראה שנוצר מגע כנראה, הגיע בריצת אמוק ופשוט עם הכתף שלו נתן לי מכה ודחף אותי אחורה. רואים את זה בסרטון גם" (עמ' 127, ש' 26-20 לפרוטוקול).

54. בפני בית המשפט הוקרן, מספר פעמים, הסרטון המתעד את האירוע. בסרטון (ק/13), ניתן לראות את הקובל 1 מסתובב באולם העבודה של המוסך ואת הקובל 2 נמצא בכניסה לחדר בקצה אולם העבודה. בהמשך מגיע הנאשם ומשוחח עם אדם שמצוי באולם העבודה ואז ניגש לכיוון הדלת בה נמצא הקובל 2. שניהם מצויים בפתח הדלת ואז מגיע במהירות הקובל 1 ובאמצעות כתפו דוחף את הנאשם.

55. מרביתו של האירוע מתוארת באופן דומה על ידי כלל העדים. המחלוקת היא לגבי מה שאירע בין הקובל 2 לנאשם בפתח המשרד, טרם שהגיע הקובל 1. בסרטון לא ניתן לראות בבירור את המתרחש ביניהם. אך לא ניתן להתרשם מאירוע אלים. ניתן לראות בבירור את הקובל 1 מגע ודוחף באמצעות כתפו את הנאשם.

56. אני סבור כי על מנת לשפוך אור על שהתרחש באותן שניות בין הקובל 2 לנאשם, עדותה של הגב' סמדר אביב, היא החשובה ביותר. היא היחידה שנכחה באירוע וראתה אותו מקרוב ועל כך אין

חולק. היא אף הובאה כעדת תביעה על ידי הקובלים והיא מועסקת על ידם כבר 8 שנים, כך שאין להניח שיש לה אינטרס להעיד נגד הקובלים ואולי אף להיפך. עדותה על אופן קרות האירוע משתלבת עם עדותו של הנאשם ולא עם עדותם של הקובלים. היא העידה באופן ברור כי הנאשם לא נקט באקט אלים באירוע ואף לא ראתה אותו מעולם מרים יד. נתתי אמון בעדות זו שאף משתלבת עם הנצפה בסרטון.

57. לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי הוכח שהאירוע אירע בדרך המתוארת על ידי הנאשם והעדה סמדר אביב ולא בדרך שתוארה על ידי הקובלים.

58. לציין, כי אף אחד מהעדים, לרבות הקובל 2, לא העיד על האיומים המתוארים בקובלנה הפלילית.

59. **אשר על כן, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בקובלנה פלילית זו.**

60. **סיכום הדברים הוא כי הנאשם זכאי מכל המיוחס לו בשתי הקובלנות הפליליות שהוגשו נגדו.**

ניתנה היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, בנוכחות הצדדים- הקובלים וב"כ עו"ד אלון דוידוב, הנאשם וב"כ עו"ד רויטל קוצר.